

יגדיל תורה

יצא לאור ע"י חברת "יגדיל תורה - נעשה ונשמע" דחסידי בעלזא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת ויקה"פ-פרה
כ"ב אדר תשע"ח לפ"ק (83)

על סדר היום

מה"נעשה ונשמע"

מי צריך גומיה?

הרב דוד משי

מעשה בר' שמעון ור' שמואל שהיו מהלכים בבני ברק, ר' שמעון הנגיד ור' שמואל הדלפון, ואותו היום יום של גשמי ברכה היה, ארובות השמים נפתחו, הרחובות הפכו לאגמים והסמטאות לנהרות.

תוך כדי הליכה נתן רבי שמעון את עיניו במנעליו הקרועים של רעהו שפתחו את פיהם לרווחה ונתנו למי הגשמים לחלחל פנימה ולהרטיב את בעליהם כהוגן.

רבי שמעון לא היה מסוגל לראות את ידידו בעליבותו. "אתה חייב לבוא אתי" פסק רבי שמעון לר' שמואל בהצביעו על נעליו. "אני פשוט לא יכול לראות אותך ככה!"

ר' שמואל לא מנסה להתנגד. ב"ה הולך להתקיים בו "סוף וקץ לכל צרותינו". הוא חש איך שכל גופו מתרונן. הגרייזים אמנם ספוגים במים, גוו מצטמרר מהקור, אבל מי שם לב לזוטות שכאלה כשבאופק נראה עתיד מבטיח.

מגיעים לביתו של ר' שמעון הנגיד. יורדים למרתף ונעצרים מול דלת משורינת כבדה. הנגיד מקיש את קוד הביטחון והנה הם נכנסים אל גנזי המלך. באמת אמרו, מי שלא ראה את גנזיו של ר' שמעון הנגיד, לא ראה אוצרות מימיו. היו שם כלי כסף וכלי זהב, שכיות חמדה, מגילות עתיקות, וגם כמה כספות פלדה, נעולות במנעולים מתוחכמים. הנגיד פותח את אחת מהם, ולעיני הדלפון נגלים חבילות על חבילות של שטרות כסף, עטופים בגומי רחב.

וכמו באמצע חלום טוב, הוא רואה את הנגיד שולף חבילה אחת, מוריד ממנה את הגומי ואומר לו: "אתה רואה את הגומי הזה? זו גומייה מסוג משובח וחזק במיוחד, שמע לעצה שלי, קח את הגומייה הזו, ותעטוף ותקשור אותה היטב סביב הפה הפתוח של הנעל הקרועה, ואז תהיה בטוח שיותר הנעל לא תיפתח!" - - -

שוב מעשה היה באחד מהשטיבל'ך דאנ"ש, בסעודת יומא טבא לרבנן לרגל סיום מסכת, שהיו הדרשנים מספרים ומלהיבים במתיקות התורה כמעט כל אותו הלילה, עד שהצליחו דבריהם לחדור לבבות ולגרום לזוג חברים לקבל

החלטה שמהיום ואילך הם מתיישבים ללמוד יחד בכל יום, חוק ולא יעבור.

והי כעבור חודשיים של לימוד, הגיעו בשעה טובה לעשות סיום על הדפים אותם למדו בהתמדה, וגילו לחרדתם שיתכן ומכל המסכת הם נשארו רק עם הגומי ביד...

התסכול והאכזבה שחשו השניים היו קשים וכואבים, עדי כדי אובדן המוטיבציה להמשיך. אך בדיוק אז הם שמעו על חשיבות החזרה על הלימוד, והגיעו למסקנא המתבקשת שאין קיצורי דרך. חייבים לחזור על הלימוד בשביל לזכור אותו.

באמת אמרו, לא זזו אותו הזוג משם, עד שהחליטו, אומר ועושה, על שעות נוחות לשניהם, בזמנים קבועים, אותם יפנו למטרת החזרה, וכדברי מרן מהר"ד זיע"א שאמר בשם הרה"ק מלובלין, שהחזרה אינה רק עצה לזיכרון אלא גם סגולה לכך. אין ספק, אפוא, שבסיום הבא יראו אותם שמחים ומאושרים יותר.

אנטוורפן-מרכזי

שיעור דף היומי מהרה"ג מאיר פרידמן שליט"א

בני ברק-בן יעקב

שיעור הלכה מהדומ"צ הרה"ג שמעון שיף שליט"א

ש"כר צ"ח לוקח
ק"ק, ק"ק
י"ש"ק

בס"ד, חודש אדר תשע"ח לפ"ק

שלי' וברכה למע"כ חיזוינו ואנשי שלומנו שליט"א, מתפללי ביהמ"ד דחסידי בעלזא "אהבת שלום", בראשות המו"צ הג"ר אברהם חיים ברנשטיין שליט"א, אשדוד יע"א.

אחדו"ש באה"ר

הנה מה טוב ומה נכון שיסדו מסגרת בימות החול לקביעות עתים לתורה ולתפלת מעריב בביהמ"ד, ואכן אקווה ואבקש מכל המתפללים בביהמ"ד זה בשב"ק שיבואו גם בימות החול לקבוע עתים לתורה במקום זה הקבוע לתפלתם.

וכבר אמרנו פעמים הרבה, שקביעות עתים לתורה, חוץ מעצם המצוה והחובה, מביאה תועלת עצומה והשפעה על האדם בכל הליבוניו, הן לעצמו והן לבי"ח הו"ל יוציא, וראוי ונכון להתחזק בזה מאוד ולקבוע עת קבוע במקום קבוע ללימוד התורה מדי יום ביומו חוק ולא יעבור.

בזכות התורה תזכו להתברך בכל הברכות, חיי ארכי ובני ברוכי ומזוני ריחיק, ובט"ס.

א"ד וידיכם המצפה להרמת קרן התורה

י"ג אדר

בקשת הקודש. בימים אלו נפעמו אנ"ש חברי השטיבל 'אהבת שלום' באשדוד לקבל 'מכתב קודש' לרגל ייסוד 'קביעות עתים לתורה-ברוב עם' בבית המדרש. במכתב מתבטא כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א באופן מיוחד "ואבקש מכל המתפללים בביהמ"ד זה בשב"ק שיבואו גם בימות החול לקבוע עתים לתורה במקום זה הקבוע לתפלתם". הגבאים מציינים את ההתלהבות הסוחפת בקרב קהל המתפללים כשרבים מגיעים ומבקשים להתאים להם חברותות כלבם או על רצונם להצטרף לשיעורים שכבר נפתחו בשטיבל. כה ייתן וכה יוסיף.

לרבים השואלים

אפשר להצטרף לקבלת הגיליון (במהדורה הצבעונית) ישירות למייל האישי, על ידי שליחת בקשה למערכת: a23707824@gmail.com

בברכת יגדיל תורה ויאדיר

מזל טוב וגדיא יאה

נשגר בזה קדם מזכה הרבים מחשובי הגבאים בחברתנו הק' להגדיל תורה ולהאדירה הרה"ח ליפא יום טוב שטראוס שליט"א

תל אביב

לרגל שמחת אירוסיו בתו עב"ג בשעטו"מ

זכות עידוד וחיוך לימוד התורה יעמוד לו לרווח מהם ומכל יוצ"ח רוב תענוג ונחת דקדושה לאורך ימים ושנים טובות, אכ"ר.

|| שיטת הסלאמי ||

למעשה. האם אנו יכולים להתמודד מול זה? **ברוך שכן!**

אנו חיים ב'עולם השקר' עם כל הניסיונות המלווים ועטופים אותנו, אך בהחלט ניתנה לנו 'בחירה' כזכות וכוח שעל ידה, יכולים אנו להתגבר ולנצח. וכבר למדונו חכמינו זיכרונם לברכה; אין הדבר תלוי אלא בנו.

למען לא יאונה חוסר הבנה או השגה ח"ו. נדייק ונחדד. המילה 'בנו' אינו מכוון לאיזה ארגון/מוסד או איזוהו גבאי מסור שידאג לזה. רק פשוטו כמשמעו; אין הדבר תלוי אלא בי. היינו-כלומר, מה שאנו נעשה, **זה מה שיהיה!** וד"ל ואכמ"ל.

באם אתם כבר סולדים משיטת ה'סלאמי'. זה הזמן להזכיר את החלק הטוב שבשיטה. זו שהרבה-הרבה מאנ"ש קובעי העתים לתורה מרוויחים על ידה לא רע...

אתה לא יכול ללמוד מסכת שלמה ביום אחד? גם אני לא. ובעצם מי כן. אך בפריסה לדף/עמוד בסדר עקבי יומיומי ומתוכנן. מי לא יכול?

אלפי אנ"ש קובעי העתים לתורה על כל סדרי הלימודים; 'דף היומי', 'אהבת תורה', 'עסק התורה', 'עסק ההלכה', משתתפי תכניות 'דרשו' למיניהם וכדומה (ויסלחו לי משתתפי התכניות השונות לטובה ולברכה שלא הזכרתיים), וכן כל 'שיעור' כסדר שקבעו לעצמם, מוכיחים זאת, **ובגדול!**

בינה יתרה לפסח

בימים אלו נשות ישראל משתמשות ב'שיטה' הנ"ל. אף שיש עוד כמה שבועות לחג הפסח הממשמש ובא, הן מעדיפות כבר להתחיל להתקדם עכשיו בארונות הבגדים ובהמשך בחזרי השניה וכדומה.

נראה שה'בינה היתרה שנתנה באשה', טוענת שעדיף לא להשאיר הכל לשבוע האחרון. מה שאפשר לעשות מראש, רצוי ומומלץ.

אך האמת שגם בחלק הנפש המוטל בעיקר עלינו כראשי הבית. אפשר לנצל את השיטה הזאת לטובתנו.

הרי אין עניין להתחיל בלימוד ההלכות וספרי החסידות לקראת החג הגדול דווקא בימים הלחוצים והטרודים של ערב הפסח שבין הזאת התנור לסחיבת היתפוח אדמה מה'חלוקה'.

כהצעה מעשית נציין. לומדי 'הלכה יומית' הולכים ומתקדמים כבר בלימוד הלכות הנוגעים למעשה לקראת החג הקדוש הקרב ובא. **הצטרפו גם אתם.**

יום ששי, השעון מראה על השעה 4:00 בדרך לטהרה במקווה לכבוד שבת מלכתא. כיתוש של טיטוס, בקצב שרק הולך וגובר, מנקר משהו בראש.

ואז אני קולט. הרי עד לאחרונה בשעה זו כבר יצאתי מהבית, אחר טעימה קלה בדרך לשטיבל למנחה וקבלת שבת. והשבוע אני עוד לפני המקווה?

עודי מנסה בדחיפה טבעית למצוא הסבר שיניח את דעתי, ובעיקר שישביר למה גם הפעם אני בסדר גמור. נזכרתי בשיטת ה'סלאמי'.

הרעיון של ה'סלאמי' אומר; אל תכבוש הרבה בפעם אחת. דבר שלרוב לא יצלח, בבחינת תפסת מרובה, לא תפסת. אלא תחלק את זה לחתיכות; חתיכה, חתיכה. וכך בסוף תגיע להכל.

ובעצם זה מה שקורה בכל שנה מחדש, מאמצע החורף. זמן הדלקת הנרות מתחיל להתאחר. שבוע אחד בשמונה דקות, עוד שבוע בעוד תשע דקות.

כתוצאה מכך, יום ששי מתחיל להתמרחר ולהתמשך, עד שמגיעים לשלב האחרון בו אנו מבחינים קצת בזה, כיוון שמזיזים בפעם אחת בשעה שלמה לשעון קיץ.

מה היה קורה, באם ההבדל וההתאחרות בזמן הדלקת הנרות מהחורף לקיץ היה קורה בשבוע אחד. דהיינו בשבוע אחד היה הזמן בשעה 4:00 ובשבוע שלאחריו הזמן היה בשעה 7:00. האם יש סיכוי שהיינו מוצאים את עצמנו רצים בשעה 7:00 כמו בשבוע שעבר?

זהו שיטת ה'סלאמי' במיטבה. כל שבוע מתווספים ומתנדפים לנו עוד שבע-עשר דקות. ואנו קולטים זאת רק אחר שהתרגלנו כבר לקבל את השבת בשעה 7:00 עם הנשמה בידנו (שלא תברח), בדיוק כמו בחודש כסלו. **לא חבל!?**

במחשבה שניה. לא רק בערב שבת אנו נפגעים מה'סלאמי'. כל יום אנו ניזקים ממנה או כמעט...

הרי, אין כמעט אף אחד שיחליט לעצמו, מהיום אני לא צריך ללמוד תורה. אז איך בכל אופן קורה מפעם לפעם שאנו נצרכים לחיזוק בעניין חשוב זה. התשובה טמונה בסיפור שאינו ידוע מספיק.

אחר שהתוודע ה'יצר' לכוחה של שיטת ה'סלאמי' כנ"ל. הוא משתמש בזה גם בימי החול.

הוא לא מסית או משכנע מישהו, להפסיק להגיע חס ושלום. אך מה שכן; הוא מנסה בכל פעם מחדש 'רק היום', או מינימום 'לגלח' קצת מהזמן בצדדים, שלא נצליח להגשים וליישם את התכנית כרצונו.

תוכחת נשים בנתה ביתה

היה זה בסיום עוד יום לא קל. אתמול ירדה שוב המשכנתא מחשבון הבנק, והשאירה אחריה חור עמוק שכבר לא השאיר אפשרות לעוד חריגה.

אחר תחנונים מלווים בהלוואות שקיבץ ואסף כ... הרשה לעצמו לשחרר אנתח רווחה מלווה בתחינה אישית ונואשת לריבונות של עולם, שירחיב את פרנסתו וישרה ברכה במעשי ידיו.

בערב בביתו, אחר שתיאר את סדר הגלגולים שחוה היום על בשרו ונשמתו. הפתיעה היא אותו.

כאשה כשרה לא הוכיחה אותו ישירות אבל את המסר העבירה בין המילים; אי אפשר להסתפק בלימוד חומ"ר בתפילין ו"ת. אבא יהודי צריך שעה קבועה לתורה.

כבן-אדם מיושב ומבוגר, היה מספיק ישיר ואמתי להכיר במציאות הכואבת. זה תקופה ש'בלא דעת', זלזל קצת בלימוד, דבר שהביא לביטול בחברותא, עד שלאחרונה לא נראה הוא כלל בין כלל הלומדים.

ברגע הראשון, התקשה להודות, אך למשנהו תפס את עצמו "את צודקת. בעזה"ש"ת, היום. מהיום אני חוזר ללמוד בשטיבל". גל של סיפוק, מילא את ליבו. הוא ידע שהוא בכיוון הנכון.

"אין ספק שבזכות זה נזכה שיהיה לנו פרנסה בריווח" היה תורה להשלים.

"נו, ראית כבר ישועה בפרנסה?" חיכה הגבאי לשמוע את המשך הסיפור.

"לא". הגיב ברוגע "אבל אני מאמין בזה" הוסיף מאושר. "אבל מה שכן", ציין ברגש **"הסיפוק האישי, וההערכה שזה מוסיף אצל בני הבית והמשפחה, שווים יותר מכסף!"**

את הסיפור העביר אלינו אחד מהגבאים החשובים, כמוכן בלי שום פרטים מזהים, בתוספת אזוהרה לא לפרסם את שם העיר. **תודתנו נתונות לו.**

מתכוננים וקובעים

עם כל שלל העבודות והעיסוקים המונחים לפתחנו בערב החג הגדול והקדוש
על קביעות עתים לתורה לא מוותרים!
קר נוכח גם לזכנה בתורה לקראת החג הקדוש

אף אתה אמור לו כהלכות הפסח!
בחננו מראש עם החברותא/שיעור מוסיפים זמן
להתכוננות בלימוד הלכה וחסידות לקראת חג חירות הנפש

קביעות עתים לתורה

מדי יום ביומו, חוק לא יעבור.

אשדוד-בית יעקב אריה

ייסוד חבורת לימוד מסכת סוכה במתכונת "אהבת תורה"

גבעת זאב שיעור בחבורה לקראת פורים ע"י הרה"ג דוד הרשטיק שליט"א